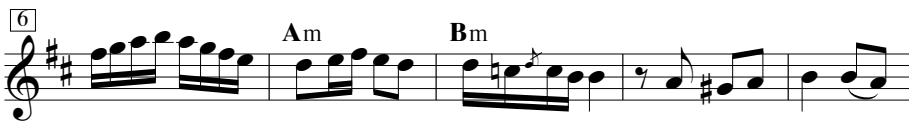

Ἡ θάλασσα μέ γέρασε

δημοτικό Λέρου

1. Ἡ θά-λασ - σα μέ
2. Ἐ - χω τό κύ - μα
3. Δέν μέ φο - βί - ζουν

1. Ἡ θάλασσα μέ γέρασε
μά 'γώ τήν καμαρώνω,
θυμούμαι τη στή στρώση μου
κλαίω καί δε μερώνω,
θάλασσα μέ σένα ζούμε
ὅσο καί νά τυρανιούμαι.

γέ - ρα - - - σε
στρώ - μα μου,
κύ - μα - - - τα

μά 'γώ τήν κα - - - μα -
τ' ἀγ - κρί - φια μα - ξι -
κι ἄ - γέ - ρας πού φυ -

2. Ἐχω τό κύμα στῶμα μου,
τ' ἀγκρίφια μαξιλάρι,
μαΐστρος ὅταν θά φυσᾷ
τό μόνο μου καμάρι,
θάλασσα τὰ κύματά σου
μήν τὰ ρίχνεις στά παιδιά σου.

ρώ - - - - νω,
λά - - - - ρι,
σά - - - - ει,

θυ - μου - μαι τη στή
μα - ἴ - στρος ὁ - ταν
για - τί ἔ - χω λιον - τα -

3. Δέν μέ φοβίζουν κύματα
κι ἀγέρας πού φυσάει,
γιατί ἔχω λιονταριού καρδιά
στά στήθη καί χτυπᾷ.
[Θάλασσά μου ἀφρισιμένη,
μελανιά κι ἀγριεμένη]. Χ2

στρώ - ση μου
θά φυ - - - σά
ριού καρ - - - διά

κλαί - ω καί δε με - ρώ - - - νω,
τό μό - νο μου κα - μά - - - ρι,
στά στή - θη καί χτυ - πά - - - ει,

θά - λασ - σα με
θά - λασ - σα τά
θά - λασ - σά μου

σέ - να ζου - - - με ὁ - σο
κύ - μα - - - τά σου μήν τὰ
ἀ - φρι - - - σμέ - - - νη, με - λα -

καί νά τυ - ραν - - - νιού - μαι.
ρί - χνεις στά παι - σου.
νιά κι ἄ - - - γρι - ε - - - μέ - - - νη, θά - λασ - σά μου

ἀ - φρι - - - σμέ - - - νη, με - λα - νιά κι ἄ - γρι - ε - - - μέ - - - νη.